

Zwijnen BE

Annet Jacobs

Verzin een list!

Tekeningen van Marieke Nelissen

Deze Leesleeuw is van:

Gemeentelijke Basisschool
Dorpsstraat 1
1731 Relegem
02/453.98.62
gbsrelegem@asse.be

Annet Jacobs

Verzin een list!

Tekeningen van Marieke Nelissen

1. Acht negen tien, ik kom! Dirk Nielandt
2. Ik weet een mop! Erik van Os & Elle van Lieshout
3. Pas op voor de blauwbil! Monique van der Zanden
4. Opa, waar ben je? Arend van Dam
5. Kaat Piraat Dirk Nielandt
6. Juno Wouter Kersbergen
7. Verzin een list! Annet Jacobs
8. Mimi het wonderkind Christel van Bourgondië
9. Foeksia tovert met tijd Paul van Loon
10. De ruil van Willem Ckoe

Leesleeuw is een uitgave van Uitgeverij Zwijsen, de grootste educatieve uitgeverij in het basisonderwijs op het gebied van lezen. De producten van Zwijsen sluiten aan bij de leesmethodes en passen goed bij het leer- en denkniveau van kinderen. Andere uitgaven van Zwijsen zijn Rompompom en maan roos vis.

© 2013 Tekst: Annet Jacobs

© 2013 Tekeningen: Marieke Nelissen

Uitgegeven met een licentie van Uitgeverij Leopold

www.leopold.nl

Ontwerp: masja mols grafisch ontwerp, Tilburg

Vormgeving: De Witlofcompagnie, Antwerpen

Uitgeverij Zwijsen B.V., Tilburg

ISBN 978.90.487.2896.1

Voor België: Uitgeverij Zwijsen BE, Antwerpen

D/2016/1919/75

Niets uit deze uitgave mag worden veeveelvoudigd zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

Hebt u vragen over Leesleeuw?

Bel dan de Leesleeuw-klantenservice:
03 205 94 94

LEESNIVEAU

	ME	ME	ME	ME	ME	ME	ME	ME	ME
AVI	S	3	4	5	6	7	P		
CLUB	S	3	4	5	6	7	B	P	

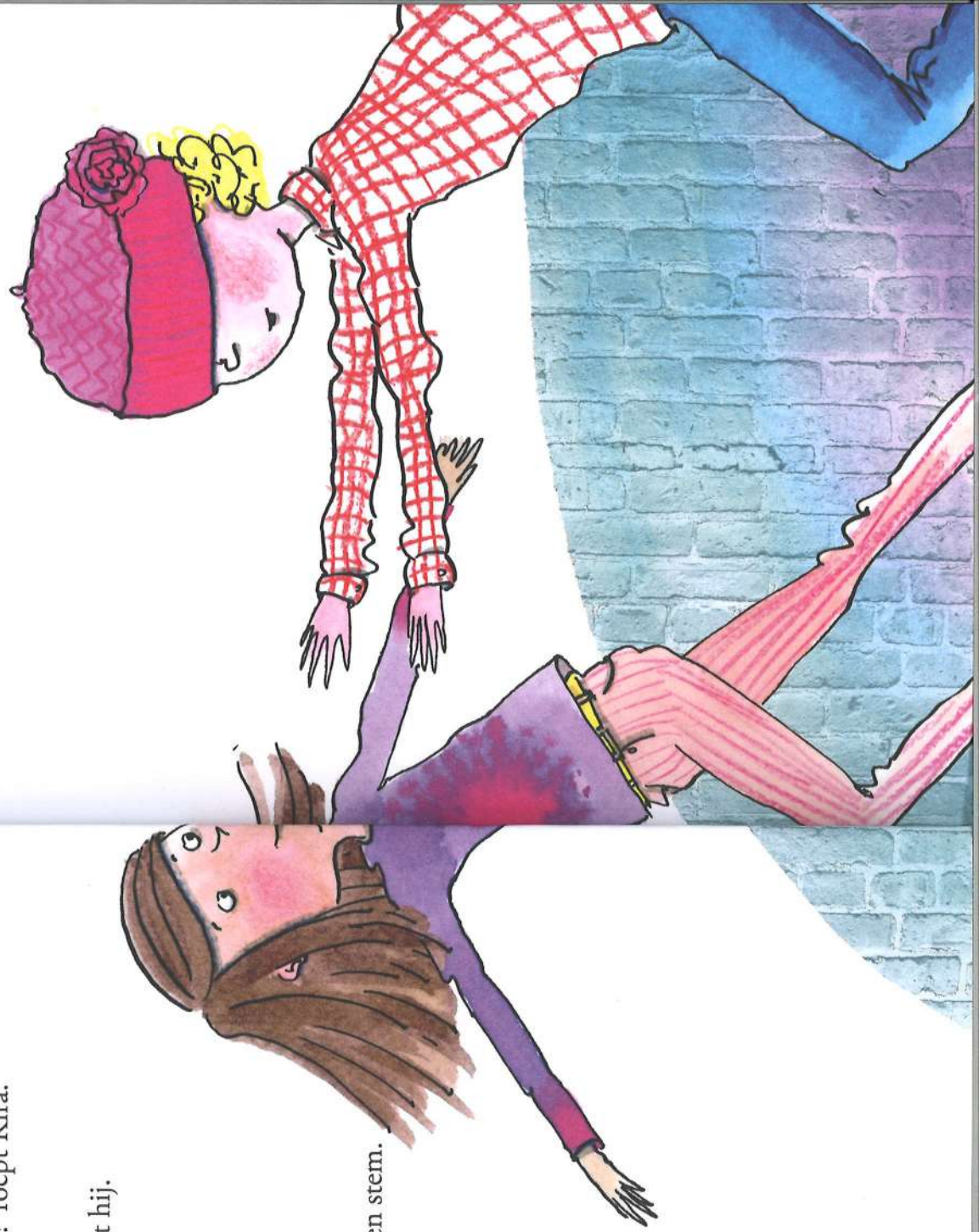
Tingwaerd door Ciba, i.s.m. KPC Group

Kijk ook eens op www.teesleeuw.be.

Blinde man

Siem ziet niks.
Over zijn ogen zit de muts van Kira.
De straat, de huizen, Kira, alles is weg.
Het lijkt wel nacht.
Maar dan zonder maan en sterren.
'Blinde man, pak me dan!' roept Kira.
Siem zet een stap.
Dat is eng als je niks ziet.
'Wat een stom spell!' roept hij.
Kira lacht.
Siem stormt op haar af.
'Pas op!' roept Kira.
Siem remt af.
Maar het is al te laat.
Hij botst op iets.
En dan valt hij.
'Kip zonder kop!' brult een stem.
Siem trekt de muts recht.
Hij ligt op een fiets.
Onder de fiets ligt opa.
'Siem?' zegt opa.
Vlug springt Siem op.
'Ik schrok me gek, man!'
roept Kira.
Ze geeft Siem een stomp.
'Je rende zo de straat op!
Gelukkig is het je opa,
Gelukkig!

Is Kira wel lekker?
Straks breekt opa een been.
Of erger: twee benen.
'Helpen jullie mij nog?' vraagt opa.

Voor één keer

Siem trekt aan de fiets van opa.
'Ben je nog heel, opa?' vraagt hij.
'Ja. Jij ook, hoop ik?' zegt opa.
'Want ik heb je nodig, jongen.
Je moet op Mork passen.'
'Mork? Uw schildpad?' roept Kira.
'Dat wil je wel, hè Siem?'
Siem wil best.
Maar hij schudt zijn hoofd.
'Vergeet het maar, opa.
Dat vindt mama nooit goed.'

Mama krijgt jeuk van dieren.
'Ze wil nog geen goudvis in de vijver.
'Ik moet naar het ziekenhuis,' zegt opa.
'Dus voor één keer mag het.'
'Ben je ziek?' vraagt Siem.
'Ik voel me kiplekker,' zegt opa.
'Er is alleen iets met mijn ogen.'
Siem denkt aan de muts van Kira.
Hoe eng dat was.
'Word jij blind, opa?'
'Liever niet,' zegt opa.
'Daarom opereert de dokter mij.
Over vier dagen zie ik alles weer.
Zo lang mag Mork op jouw kamer.
Je moeder wil hem niet zien.
Beloofd?'
'Beloofd!' roept Kira.
'Ja toch, Siem?'
Siem knikt.

'Waar is hij?' roept Kira.
 Siem wijst op een glazen bak.
 'Wat is hij groot!'
 Kira steekt haar neus bijna in het water.
 'Wat eet hij?'
 'Droge maden,' zegt Siem.
 'Jakkies!
 Zit hij altijd zo stil?

Of is hij verdronken?
 'Het is een water-schildpad,' zegt Siem.
 'Die kan toch niet verdrinken?'
 'Weet ik veel.
 Is hij oud?'
 Siem knikt.
 '100?'
 'Zeker wel,' zegt Siem.
 'Dat dacht ik al,' zegt Kira.
 'Mijn oma is ook zo saai.'

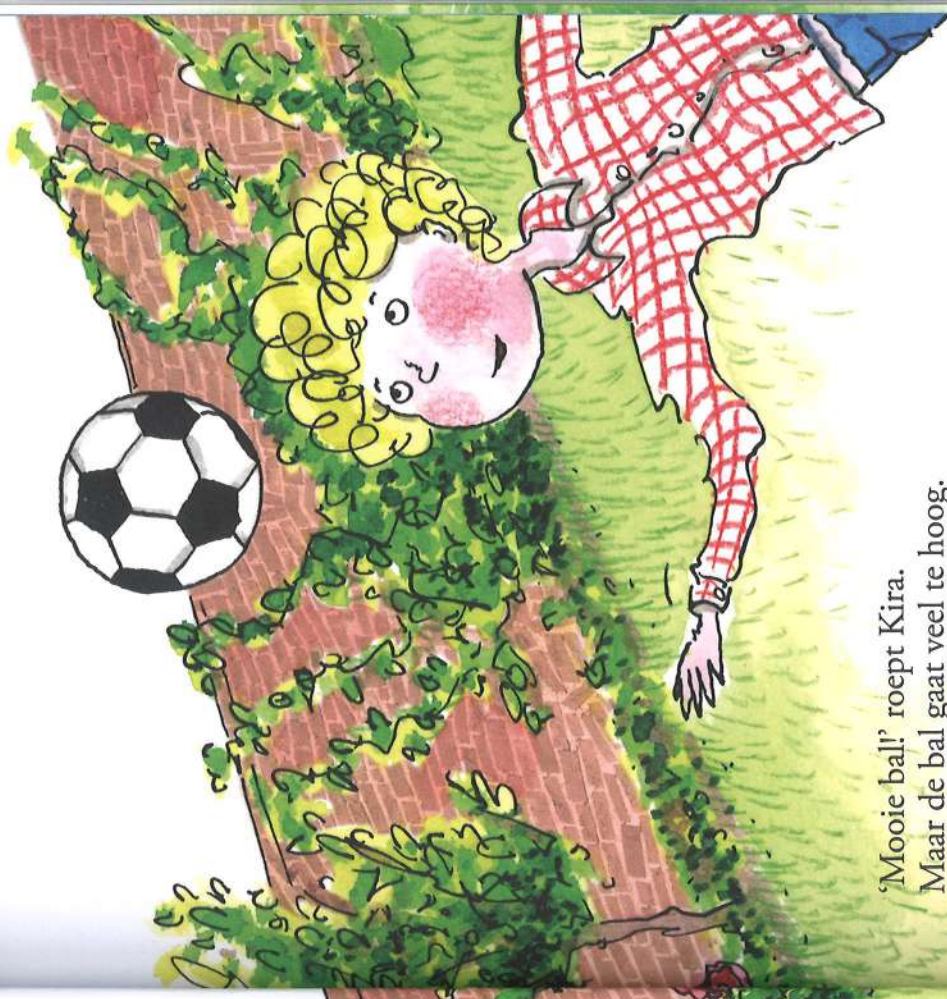
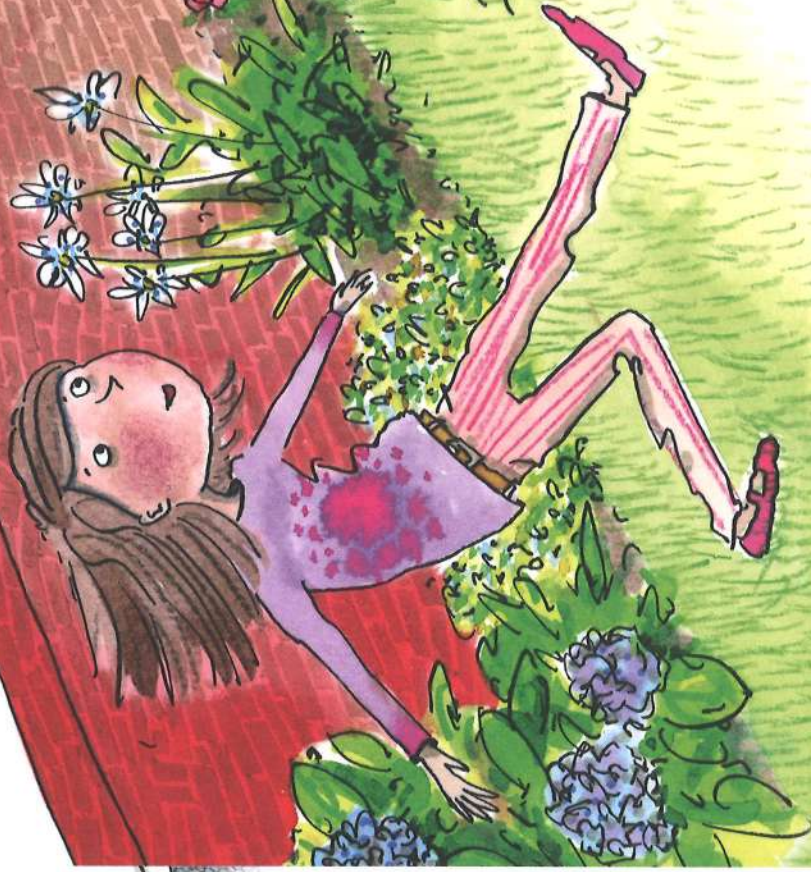
Dat is een goed plan van Kira!
Mork kan in de vijver zwemmen.
Siem tilt hem uit de bak.
Meteen kruipt het dier in zijn schild.
Zonder kop en poten lijkt hij op een steen.
Siem verstoppt hem onder zijn hemd.
Zo ziet mama hem niet.

Gaan we naar buiten?
Siem schudt zijn hoofd.
Hij blijft bij Mork.
Dan is hij een beetje bij opa.
Die ligt nu in het ziekenhuis.
Morgen gaat Siem op bezoek.
'Mork kan best even alleen zijn,' zegt Kira.
'Je opa gaat ook wel eens weg.
Anders neem je Mork mee.
Een frisse neus halen.
Dat vindt hij vast fijn.'

Buurvrouw Bok

Siem staat in de vijver.
Tussen de lelies.
Mork zwemt rondjes om zijn benen.
'Voetballen?' vraagt Kira.
Ze schopt de bal naar Siem.
Siem kopt hem terug.

'Mooie bal!' roept Kira.
Maar de bal gaat veel te hoog.
Hij vliegt over de muur.
'O nee!' roept Siem.
'Die ben je kwijt,' zegt Kira.
Dat weet Siem ook wel.
Buurvrouw Bok haat kinderen.
Elke bal in haar tuin steekt ze lek.
'Ik wil geen lekke bal,' zegt Siem.
Hij klimt op de muur.
'Je bent gek,' fluistert Kira.
'Als Bok je ziet ...'
Siem kijkt in de tuin van de buurvrouw.

Zijn bal ligt midden op het gras.
Om de bal zitten vier zwarte katten.
'Ze hakt je in mootjes,' zegt Kira.
'Welnee, ze is er niet eens,' zegt Siem.
Hij zwaait zijn benen over de muur.
'Waag het niet!' roept een stem.
Een hand grijpt Siems been.
Siem schrikt.
Het is buurvrouw Bok.
Ze lacht vals.

Haar hoofd is bijna kaal.
Op haar wang zit een
zwarte haar.
Siem griezelt.
'Fourje,' zegt hij.
Zijn stem trilt.
'Mag ik mijn been terug?
En mijn bal?'
'Alstublieft!' sist Kira.
'Alstublieft?' smeekt Siem.
'Ik heb een voordeur,' roept Bok.
'En een bel.
Ga van mijn muur af!
Voor ik de politie erbij haal!'
Ze laat het been van Siem los.
Vlug springt Siem in zijn tuin.
Kira kijkt hem met grote ogen aan.
'Jij hebt geluk,' zegt ze zacht.

Mork

Siem ligt in bed.
Hij denkt aan zijn bal.
Buurvrouw Bok heeft een groot mes.
Ze snijdt de bal open.
En dan gooit ze hem over de muur.
Zo gaat het altijd.
Morgen ligt de bal in de tuin.
Of in de vijver.
Siem zit opeens rechtop.
De vijver!
Mork zit nog in de vijver!
Vlug stapt Siem uit bed.
Hij sluipt de tuin in.
De vijver glimt in het maanlicht.
Siem tuurt in het water.
Hij ziet niks.
De vijver is leeg.
Waar is Mork?
Siem zoekt in het gras.
Daar!
Een bult onder de struik.
Is dat Mork?
Siem pakt hem stevig beet.
'Mork!' roept hij.
'Siem!' roept mama.
'Wat doe je daar?'

Mama loopt naar Siem.
En dan wijst ze naar Mork.
'Nee, hè?' zegt ze boos.
'Is Bok weer bezig geweest?'
Nu ziet Siem het pas.
Het is Mork niet.
Het is zijn bal.
En die is lek.
Siem kan wel janken.
Mama moppert.
'Hoe vaak moet ik het nog zeggen?
Voetballen doe je op het veldje.
Niet in de tuin.
En nu naar bed!'

Knetter

Siem stompt op zijn kussen.

Wat is hij stom!

Mork was van oma.

Oma was de aller-liefste.

Dat zegt opa altijd.

Hij was knetter op oma.

Maar oma is er niet meer.

Opa heeft alleen Mork.

En nu is Mork zoek ...

Straks heeft opa twee goede ogen.

Maar Siem wil hij niet meer zien.

Dat weet Siem zeker.

Hij moet Mork vinden!

Heel vroeg kruipt Siem door de tuin.

De zon is net op.

Siem zoekt in het gras.

Hij zoekt tussen de struiken.

Achter de vuilnisbak.

Onder de luie stoel van mama.

Is Mork weg uit de tuin?

Siem staart naar de muur.

Durft hij?

Hij denkt aan opa.

Dan klimt hij omhoog.

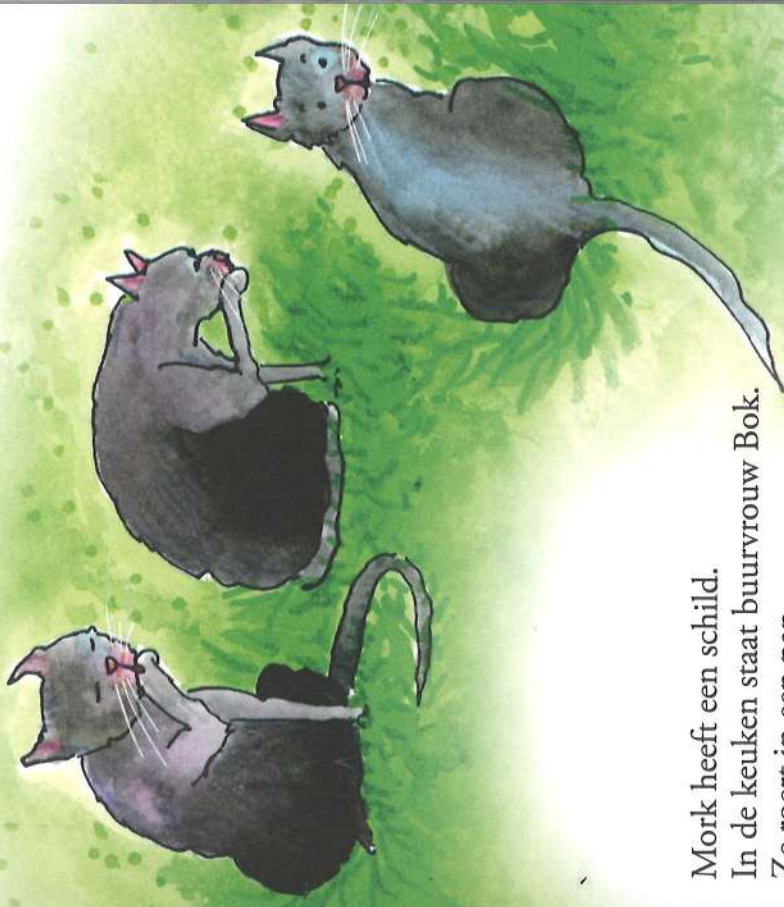
De zwarte katten zitten

op het gras.

Ze likken hun snoet.

Hebben ze Mork gegeten?

Dat kan toch niet?

Mork heeft een schild.

In de keuken staat buurvrouw Bok.

Ze roert in een pan.

Maakt ze soep?

Soep van Mork?

'Psst,' sist een stem.

Siem schrikt zich rot.

In de tuin staat Kira.

'Zoek je je bal?' vraagt ze zacht.

Siem schudt zijn hoofd.

'Ik zoek Mork.'

Kira doet haar handen voor haar mond.

'O!' roept ze.

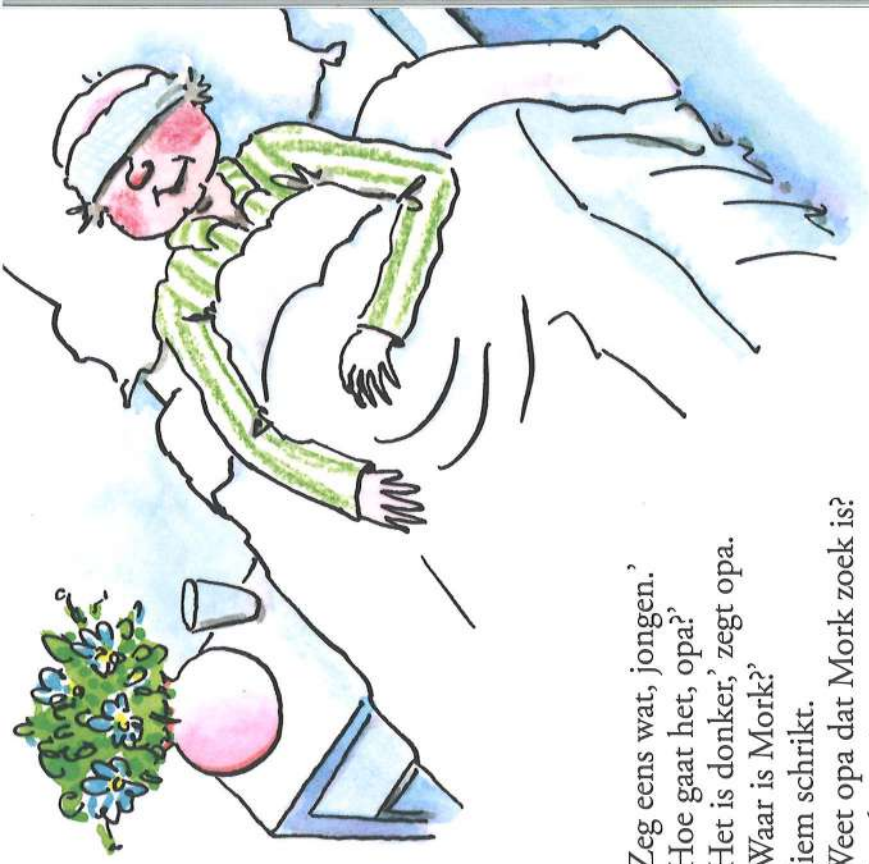
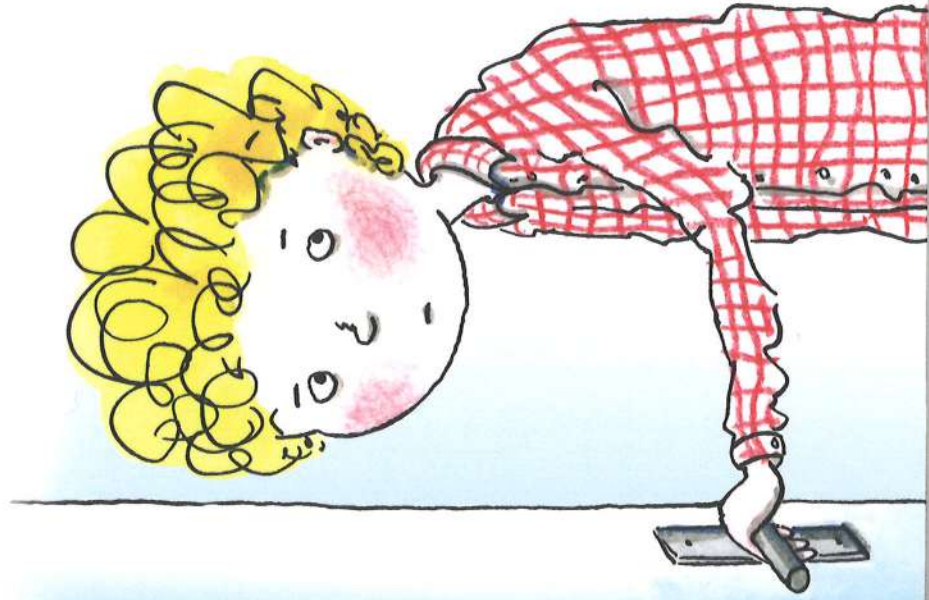
'Is hij weg?

Je opa wordt heel boos!'

In het ziekenhuis

Opa ligt in een bed.
Om zijn ogen zit verband.
Hij ligt heel stil.
Slaapt hij?
Droomt hij van Mork?
Siem voelt zich rot.
Hij wil stiekem weg sluipen.
Opa ziet hem toch niet.
'Siem?' zegt opa.
'Ben jij dat?'
Siem knikt.

'Zeg eens wat, jongen.'
'Hoe gaat het, opa?'
'Het is donker,' zegt opa.
'Waar is Mork?'
Siem schrikt.
Weet opa dat Mork zoek is?
Dat kan niet.
'Je hebt hem toch wel bij je?' zegt opa.
Siem schudt zijn hoofd.
'Hallo? Ik hoor niks.
Ben ik soms doof?' roept opa.
'Een schildpad in het ziekenhuis,' zegt Siem.
'Dat mag niet van de dokter, opa!'
'Je moet het niet vragen,' zegt opa.
'Je moet het gewoon doen.
Morgen smokkel je Mork mee.
Onder je jas.'
'Het is te warm voor een jas,' zegt Siem.
'Jongen, jongen, wat is er met jou?
Verzin een list!'

Een list

Siem en Kira liggen op het gras.
Siem kijkt naar de wolken.
Ze lijken allemaal op Mork.
'Morgen moet Mork mee naar opa,' zegt Siem.
'Dat kan toch niet?' roept Kira.
'Mork is zoek!'
'Opa wil het,' zegt Siem.
'Gaat het goed met je opa?' vraagt Kira.
'Ziet hij al wat?'
'Geen steek,' zegt Siem.
'Hij kan zo blinde man spelen.
Er zit verband om zijn ...'
Siem springt op.
'Een list!' roept hij.
'Opa ziet niks!
Ik fop hem met de lekkere bal!'
Kira kijkt alsof Siem gek is.
Siem pakt zijn brooddoos.
Hij propt de lekkere bal erin.
'De bal is een nep-Mork.
Ik trapte er zelf ook in.
Omdat ik niet goed keek.'
'Heeft hij geen kop?' vraagt Kira.
Siem vist zijn oude dino uit de zandbak.
Hij propt hem in de lekkere bal.
Alleen de kop steekt eruit.
Kira sluit haar ogen.

Haar vingers zoeken Mork.
Ze tilt hem uit de doos.
De dino valt in het gras.
Siem zucht.
'Daar trapt opa nooit in.'
'Jij bent er ook nog,' zegt Kira.
'Jou gelooft hij wel.'

Zonder ogen

'Waar is Mork?' vraagt opa.
'Hier,' zegt Siem.
Zijn stem klinkt raar.
Hooft opa dat hij jukt?
Siem zet de doos op bed.
'Mork mag er niet uit,' zegt hij.
'Straks komt de dokter.
Die mag hem niet zien.'
Opa legt zijn hand op nep-Mork.
Siem houdt zijn adem in.

Geloof opa het?
Opa voelt met zijn vingers.
De bal deukt een beetje in.
'Gek,' zegt opa.
'Zonder ogen voelt het ... anders.
Eet hij goed?'
Siem knikt.
De vingers van opa gaan verder.
Hij voelt aan de kop van de dino.
Vlug pakt Siem de doos.
'Ik moet weg, opa.
Straks komt de dokter.
En Mork droogt uit.'
'Bedankt dat je er was,' zegt opa.
'Met Mork.'
Een lachje krult om zijn lippen.
'Morgen kom ik naar jou.
Dan kan ik je weer zien.'
Siem wil blij zijn voor opa.
Maar dat lukt niet.
Een blinde opa kan hij foppen.
Maar een opa met twee goede ogen?
Dat lukt nooit.

Gefopt

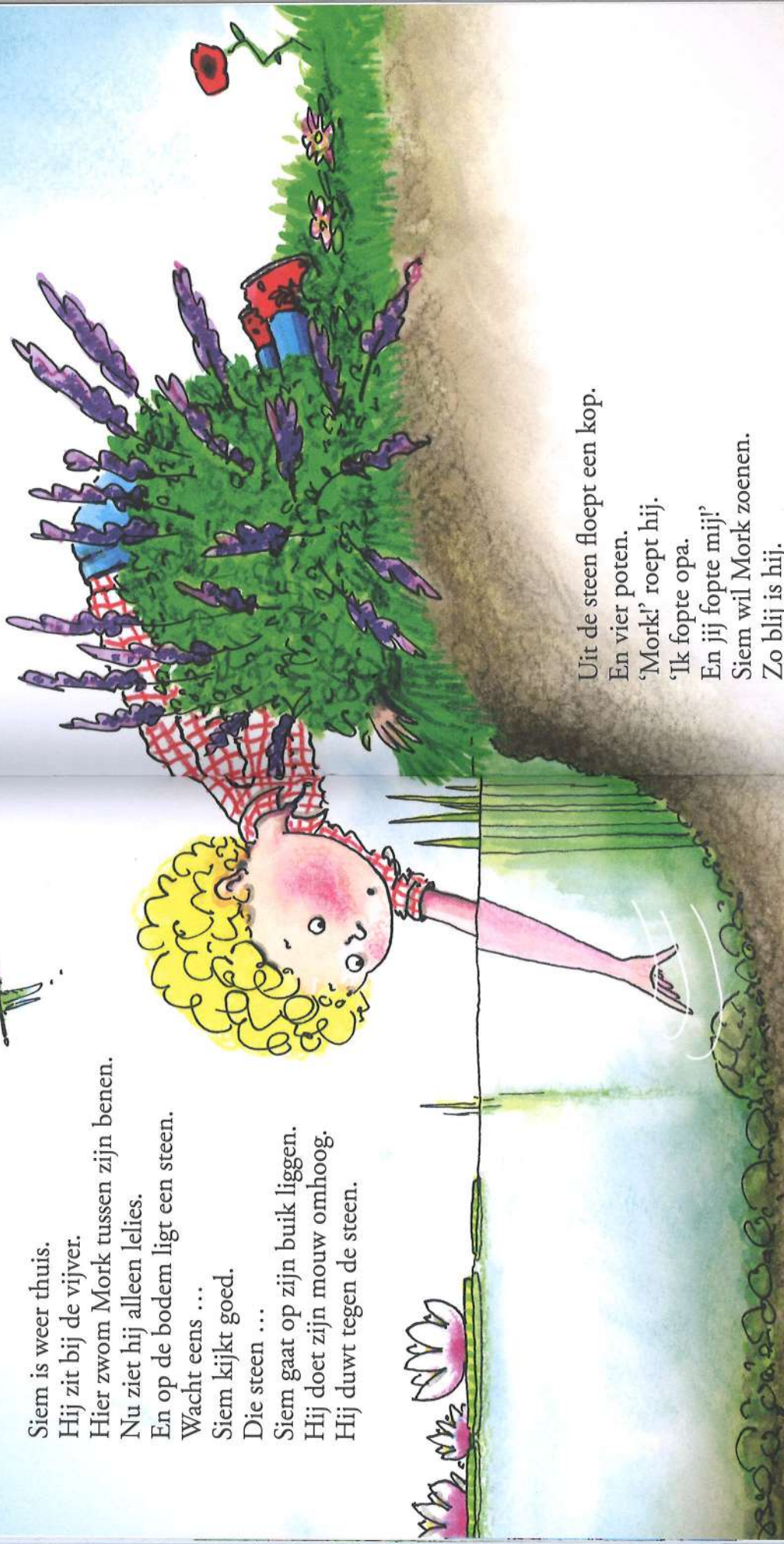
'Ik heb acht euro en twaalf cent,' zegt Siem.
'Is dat genoeg voor een nieuwe schildpad?'
'Ik hoop het,' zegt Kira.
Ze lopen naar het eind van de straat.
Daar is een winkel.
Op het raam staat: PLEZIER MET UW DIER.
Ze hebben schildpadden.
Heel klein zijn ze nog.
Siem staart naar de bak.
'Schattig!' roept Kira.
'En maar vier euro.
Je kunt er wel twee kopen!'

Siem zucht.
Wat moet hij met twee kleintjes?
Hij wil een Mork.
Van meer dan honderd jaar.
De man van de winkel schudt zijn hoofd.
'Oude schildpadden?
Die koopt niemand.'
'Ik wel,' zegt Siem.
'Sorry,' zegt de man.
'Ik moet naar huis,' zegt Kira.
'Komt jouw opa zo?'
Siem knikt.
Er zit iets naars in zijn keel.
En ook in zijn buik.

'Je opa eet je niet op,' zegt Kira.
'Dat deed Bok niet eens!'

Siem is weer thuis.
Hij zit bij de vijver.
Hier zwom Mork tussen zijn benen.
Nu ziet hij alleen lelies.
En op de bodem ligt een steen.
Wacht eens ...
Siem kijkt goed.
Die steen ...
Siem gaat op zijn buik liggen.
Hij doet zijn mouw omhoog.
Hij duwt tegen de steen.

Uit de steen floept een kop.
En vier poten.
'Mork!' roept hij.
'Ik fopte opa.
En jij fopte mij!'
Siem wil Mork zoenen.
Zo blij is hij.
Hij vist Mork uit het water.
Opeens staat opa naast hem.
Hij slaat zijn armen om Siem heen.
'Pas op voor Mork!' roept Siem.

'Deed jij Mork in de vijver?' zegt opa.
'Wat een goed idee.'
Hij legt zijn hand op Morks schild.
En hij doet zijn ogen dicht.
Denkt opa aan gister?
Voelde hij dat Mork nep was?
Opeens krijgt Siem het warm.
Dan lacht opa.
'Bedankt voor het oppassen, Siem.
Ik wil je graag iets geven.
Jouw list bracht me op een idee.'
Opa knipoogt naar Siem.
'Of heb je al een nieuwe bal?'

